

Р Е Ш Е Н И Е

№ 244

град Перник, 14 октомври 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдия Георгиев КНАХД №255 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция (Д) „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) против решение №354 от 05.07.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №135 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е отменено НП №23-2306384 от 03.01.2013 г. на Директор на Д „ИТ“- СО, издадено срещу „***“ ООД, ЕИК 201807550, седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** - управител за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), за което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно. Жалбоподателят оспорва определянето от страна на районния съд на посочената в НП за нарушена материалноправна норма на чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ за бланкетна, тъй като същата регламентирала конкретно правило за поведение, свързано с предприемане на всички мерки свързани с контрола по безопасност на труда. В жалбата по същество се изразява несъгласие и с изводите на районния съд, че причината за злополуката стои само у загиналия работник, тъй като работодателят на свой ред не бил изпълнил конкретни свои задължения в това си качество, независимо от действията и поведението на пострадалото лице. Предвид посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното НП. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – „***“ ООД, гр. *** пред съда се представлява от адв. Сотиров, който възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна в административнонаказателното производство и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Разгледана по същество е жалбата е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК, взе предвид доводите и становищата на страните и след извършена служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в законен състав и в рамките на дадените му със закон правомощия, след редовно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

В резултат на извършената служебно проверка за правилно приложение на материалния закон, както и предвид сочените касационни основания за обжалване съдът намира следното:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 09.10.2012 г. и на 24.10.2012 г. при извършена по повод настъпила трудова злополука проверка – на място и по документи в офиса на актосъставителя, по спазване на трудовото законодателство във връзка със здравословните и безопасни условия на труд в обект на контрол – кариера, стопанисвана от „***“ ООД, гр. ***, контролни органи на Д „ИТ“ – СО установили, че дружеството в качеството му на работодател не е осигурило ефективен контрол за извършване на работа без риск за здравето и по безопасен начин във връзка със случила се трудова злополука с фатален изход за работник на дружеството във време на управление от последния под въздействието на алкохол на земекопна машина – багер, собствена на работодателя. За нарушението е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го установил наличие на допуснати съществени процесуални нарушения, които са послужили като основание за отмяна на процесното НП. Първата съдебна инстанция е приела за основателни възразенията на посоченото за нарушител

лице във връзка с неточна правна квалификация на вмененото му административно нарушение и неправилност на формулираното административнонаказателно обвинение, с което нарушени били разпоредбите на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Този си извод районният съд направил поради посочване в акта и процесното НП за нарушена единствено на нормата на чл. 16, ал. 1 т. 6 от ЗЗБУТ, която като абстрактна по съдържание не съдържала в себе си конкретно посочено правило за поведение, поради което без посочване в НП на нарушени разпоредби на Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (МИЗБУТМИРО) за наказаното лице останало неясно кои точно свои задължения не е изпълнил, с което правото му на защита било съществено ограничено. На това основание решаващият първоинстанционен състав е отменил процесното НП на процесуално основание без да разгледа спора в неговото същество.

Административен съд – Перник, като взе предвид всички оплаквания на жалбоподателя и във връзка с фактите, така както са установени те от районния съд намира следното:

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за приложен неправилно материален закон от страна на първата съдебна инстанция. Правилни са изводите на районния съд за допуснато от административнонаказващия орган съществено процесуално нарушение, с което правото на защита на посоченото за нарушител лице е съществено ограничено. И това се състои в липсата на прецизност при формулиране на административнонаказателното обвинение, което именно е довело и до непълно посочване на нарушената норма на закона в нарушение и на изискванията на ЗАНН.

Правилото на чл. 16, ал. 1 от ЗЗБУТ вменява в задължение за работодателя при осъществяване на дейността си да осигури здравословни и безопасни условия на труд чрез вземане и изпълнение на редица мерки. В тази насока съгласно т. 6 на чл. 16, ал. 1 на ЗЗБУТ работодателят е длъжен да осигури и ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин. От обстоятелствената част на акта и издаденото въз основа на него процесно НП обаче не могат да се изведат признаците на конкретно осъществен състав на нарушение във вр. с чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ. От вписаното в акта и НП обстоятелство „вследствие наместване на булдозера върху ремаркетото от работника, булдозера се преобръща и затиска работника“ не е достатъчно, за да стане ясно за наказаното лице, какви точно мерки за ефективен контрол за извършване на работата в качеството му на работодател не е осигурил, какво конкретно е бил задължен да извърши и не е сторил. Буквалното пресъздаване на текста на посочената разпоредба в случая не е достатъчно, за да е налице единство между обстоятелствата по извършване на нарушението и посочената за нарушена норма на закона. Нарушението не е описано от правна страна поради това, че правилото на чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ е прекалено общо, но в акта и НП не са посочени конкретно нарушени норми, с които същото кореспондира. Последните следва задължително да бъдат вписани, ако не цифрово, то поне

посредством съставомерните им признаци, каквито данни в акта и НП обаче не се съдържат. Непосочването на конкретното законово задължение, което не е изпълнено от страна на работодателя, както в АУАН, така и в НП, представлява нарушение на въведеното с чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН изискване, както правилно е прието и от първоинстанционния съд. Нарушителят упражнява правото си на защита по отношение на фактите и обстоятелствата, такива каквито са изложени от актосъставителя в АУАН и възприети от административнонаказващия орган в НП, поради което ЗАНН изисква те да са част от съдържанието на посочените актове.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна, тъй като не се установиха касационни основания за отмяна на решението на първа съдебна инстанция, поради което същото като валидно, допустимо, правилно и съобразено с материалния закон и издадено в съответствие с процесуалните правила, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №354 от 05.07.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №135 по описа на съда за 2013 г., с което е отменено НП №23-2306384 от 03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „***“ ООД, ЕИК 201807550, седалище и адрес на управление: ***, представлявано от *** – управител, за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.